

روانشناسی پسران (۱)

پسر هم از دیگر موهبت‌های الهی است که از سوی خداوند به والدین امانت داده شده است و از سوی والدین نیز هدیه ای گران‌بهارتر از آموزش و تربیت صحیح برای پسران نیست که بتواند سعادت آن‌ها را تأمین نماید.

فرزندان با توجه به تفاوت جنسیتی که دارند والدین را موظف می‌کنند تا ویژگی‌های روانشناسی دختر و پسر را بشناسند تا در شیوه برخورد و تربیت آن‌ها آگاهانه تر عمل کنند.

امروزه به خاطر ویژگی‌های روان‌شناختی و توسعه فزاینده علوم و تکنولوژی شکاف ارتباطی بین پسران با والدین (خصوصاً پدران) بیشتر شده است.

اینک سعی داریم به نکاتی اشاره کنیم که بتواند پل ارتباطی والدین با پسران را تقویت کند و این نیز میسر می‌شود مگر آن که چند قدمی در کفش‌های پسر خود گام برداریم تا او نیز بتواند دوراندیش و آینده نگر بار بیاید.

گام‌های تربیت پسران

۱- با پسران خود دوست باشید: مستقیم و غیرمستقیم به او اطمینان دهید که هرگاه با مشکلی مواجه شد حضور خواهید یافت و دستش را خواهید گرفت تا ترس او را برطرف کنید. به او بگویید هر وقت خواست می‌تواند به شما مراجعه کند، مهم نیست چه خطایی انجام داده باشد. به او اطمینان دهید قبل از قضاوت کردن در مورد او، خود را به جای او قرار خواهید داد. به او بگویید هر اتفاقی که در زندگی او رخ دهد همچنان پسر شما خواهد بود حتی اگر فقیرترین فقیرها یا ثروتمندترین ثروتمندها باشید.

۲- تا جای ممکن پسران را در معرض شرایط مختلف زندگی قرار دهید: هیچ‌گاه او را به انجام کاری مجبور نکنید با شکیبایی و حوصله آرام آرام کسب تجربه در شرایط متفاوت را برایش فراهم کنید. مثلاً: مثلاً خرد وسایل مهمانی، گرفتن بلیط برای مسافرت، پرداخت قبوض آب و برق و گاز و تلفن خانه، انجام امور بانکی و ... مطمئن باشید سیستم‌گیرنده‌های مغز پسران به او این امکان را می‌دهد تا هر ایده ای را به سرعت جذب کند. آنچه که او نیاز دارد فرصت است که فقط شما می‌توانید در اختیارش قرار دهید.

۳- پسران را به نقاط دور بفرستید: اگر کتاب را خیلی نزدیک چشمانتان بگیرید، فقط چشمان خود را خسته می‌کنید ولی نمی‌توانید کتاب را بخوانید، رابطه بین والدین با پسران نیز نیازمند فاصله مشخصی است (نه کم نه زیاد) تا او بتواند با نیازهای امروز رشد کند؛ بنابراین هر شغل یا حرفه ای که دارید تلاش کنید او را به آرامی از خود دور کنید تا به استقلال واقعی برسد. آن‌هایی که تا مدت‌های طولانی

پسران را در کنار خود نگه می‌دارند آن‌ها را تا حد زیادی به خود وابسته می‌کنند که برای جبران آن هیچ تلاشی کارساز نیست.

۴- از پسران یک قهرمان بسازید: گاهی او را یک فرد مهم جلوه دهید. برای مثال او را تشویق کنید تا پذیرایی از میهمانان را به عهده بگیرد. با در اختیار قرار دادن مقداری پول او بتواند دوستانش را به شکل آبرومندانه ای میهمان کند. گاهی از او بخواهید از طرف شما در میهمانی‌ها یا مراسم خاک‌سپاری آشنایان و اقوام شرکت کند. البته ضروری است ترس‌های احتمالی او را برطرف کنید. از دور او را هدایت کنید و اجازه دهید که همه امور را با سبک و روش خود انجام دهد. پسر شما مثل یک الماس برش نخورده است، با حوصله و مهارت مداوم ناهمواری‌های شخصیتی او را از بین ببرید.

یادتان باشد مهم نیست که اکنون او کجاست، مهم آن است که در کدام مسیر حرکت می‌کند.

۵- به خاطر پسران کتاب‌های خوب بخوانید: خواندن کتاب‌های خوب عادت است که همیشه نتیجه بخش است. این عادت را از همان سنین کودکی به پسر خود القا کنید.

مطالعه کتاب‌های خوب را جزء برنامه خودتان قرار دهید؛ زیرا حیرت خواهید کرد که او با چه سرعتی از شما تبعیت می‌کند و گاهی با هدایای غیرمنتظره انگیزه او را به مطالعه بیشتر کنید.

۶- به خاطر پسران دوستان خوبی داشته باشید: پسران آگاهانه یا ناآگاهانه دوستان والدین (خصوصاً پدران) را تحت نظر قرار می‌دهند. او در مورد هر کدام از دوستان شما نظر خود را ابراز می‌کند و خصوصیات و ویژگی‌های آن‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهد.

به خاطر داشته باشید که شما نمی‌توانید خویشاوندان خود را انتخاب کنید ولی می‌توانید دوستان خود را انتخاب کنید! لازم نیست که صدها دوست داشته باشید ولی سعی کنید پسران را با دوستانان آشنا کنید و اجازه دهید او درباره دوستانان داوری کند زیرا در ذهن او یک اسفنج خیلی بزرگ جود دارد که می‌خواهد تجربیات جدیدی را جذب کند.

منبع برای مطالعه بیشتر: ۱۰۰ نکته در شناخت دنیای پسران / الیزابت هارتلی بروئر / ترجمه آذری / نشر قدیانی

نگارش: حسن زارعیان- مدرس و مشاور خانواده

